

תל-אביב, 31 במרץ, 1996

שימוש חברי הוועדה בלבד

קוויים כלליים למסקנות הוועדה

תקודמת

אחריות כבודה הונחה על כתפי חברי הוועדה, הציבור הישראלי בכלל והועדה האתנופית בפרט מאמינים בסקירות ובדרישות למסקנות הוועדה. כל מילה שתיכתב בדיון תוגדל בעיתונים בזוכיות נגדלת ולכל מסקנה ותהיינה השלכות מרחיקות לכת.

אני אעשה כל שביכולתי, לשכנע את חברי הוועדה הנכבדים, להונגע מלהשר ולברר את הקביעה

שכלל בני העדה האתנופית מודים "קבוצת סיון להידבקות באידס".

שילובת קביעה על-פייה בני העדה האתנופית כולן מהווים קבוצת סיון כנ"ל, תורגת בהרבה מהשאלה הנגעת לתרומות הדם. אם ממסקנות הוועדה ילמדו שהמזובר בחכלה גורפת, של כל בני העדה, ייתיב זה גורדי מות לכל סיוכו של התערות בני העדה האתנופית בתברת הישראלית בדורות הקרובים, שהרי, כך משלוחו הוועדה, יצא מסר לכל ברור שהעליה על דעתו לצאת עם בחורה יצאת אתיופיה להימנע מכך וכך אם עבריה לאסור על בתה מלחתנתן עם יוצאת העדה ולא מן הנמנע שאף הורים ימנעו שלוח את ילודיהם לנין הילודים בו גם ילדים אתיופים. הדעות הקדומות, שכבר כוון יש

רבים מהזקנים בהם, יקבלו לפניו חותם מלכתי.

אני רוצה להזכיר לתכרי את הרקע להקמת הוועדה. החלטתה על הקמת הוועדה נולדה לא בעקבות

חישוף מדיניות בנק הדם, אלא בעקבות ההפנמה הכווצבת של בני העדה.

גם עפיי הרכב הוועדה אני למזה, שכונת המגנה, לא הייתה רק למצוא קרייטרוניים רפואיים בסוגיה - אלא הדגש היה על מציאת נוסחה שהיא בה כדי לאחות את הקרע חטרא ולמטע התדרדרות הפרשה למחוזות שאין מהם חזות.

במהלך השבועות שבייתי בחברת חברי הוועדה הנכבדים, למדתי לפחות שמותר כל אחד ואחד מכם

טובה וראות ומטרתו המשותפת היא להביא ברכה לעדה האתנופית והחברה הישראלית.

אני תקווה שלא יתקיים בנו הפסוק "רצה לבך ונמצא מקל".